

PORSELEN ADAMLAR

Bizler porselen adamlardık gerçi
Aşk hariç her şeydik
Bizler korkunun korkusunu korkanlar
Yüzlerimizde erguvan çiçekler
Ellerimiz yirminci asrın elleri
Dağadamlar yıkıldı da düşlerimizde
Gözlerimiz değmedi dahi gözlerimize
Dört çarpı koştuk yorulduk
Varamadık bir türlü cennetlerimize
Her yanı kıpkırmızı
Şakaklarımıza çökmüş ağrıydı yeryüzü
Sevdiğimize bir kez olsun seni
Seviyorum diyemediğimiz
Kime sorduysak hep böyle
Bizler porselen adamlardık gerçi
Yol üzerlerinde
Karşıdan karşıya geçen camdan kuşlardık
Bakışları nefti hüzünden hâller
Yalnız ve yalnızdık
Biz porselen adamlardık gerçi
Gül koylarında tutulmuş nefesleri
Ve öğrendik ki yaşamak
Kaybetmekmiş sevdiğimizi
Yüreklerimizde hep bir ırmak nedendir
Tükenmeyen o umutlardan
Ve yüreklerimizde hâla en-el Aşk sesleri

Haziran – 2000

Uğur BİLMİŞ